

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 K 020241 20 K
Tuzla, 29.04.2022. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Gutić Merime, mr. iur. kao predsjednice vijeća, Asje Razić i Mihaele Jovanović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Karmele Saračić, u krivičnom predmetu protiv optuženog E.A., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a po optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T 03 0 KT 0081385 19 od 11.06.2020. godine, nakon održanog glavnog pretresa dana 26.04.2022.godine u prisutnosti kantonalne tužiteljice Ganijete Arifhodžić, optuženog A.E. i njegove braniteljice Balijagić Džuho Belme, advokata iz Tuzle, donio je i u odsustvu stranaka i braniteljice optuženog, dana 29.04.2022. godine, objavio

P R E S U D U

OPTUŽENI E.A., sin A. i majke N. rođene D., rođen ... godine, u Z., gdje je i nastanjen u ulici ... , po zanimanju NK radnik, nezaposlen, neoženjen, pismen, sa završenom osnovnom školom, lošeg imovnog stanja, Bošnjak, državljanin BiH, JMB: ... , osuđivan: Presudom Općinskog suda u Travniku, broj 51 0 K 080232 13 Kps od 21.03.2014. godine za krivično djelo iz čl. 373. st. 2. KZ FBiH, na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca, uslovno 12 mjeseci, Presudom Općinskog suda Zenica, broj 43 0 K 117014 15 Kps 2 od 28.07.2015. godine za krivično djelo iz čl. 287. st. 1. u vezi sa čl. 28 i 31. KZ FBiH, na kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci uslovno 1 godina, Presudom Općinskog suda Bugojno broj 46 0 K 059 720 15 Kps od 29.07.2015. godine za krivično djelo iz čl. 290. st. 1. KZ FBiH, novčana kazna u iznosu od 700,00 KM, Presudom Općinskog suda Kakanj, broj 36 0 K 041136 17 K od 05.10.2017. godine za krivično djelo iz čl. 239. st. 3. KZ FBiH, na kaznu zatvora u trajanju od jedan mjesec

Na osnovu člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Od početka mjeseca maja 2019 do 18.05.2019. godine, u Tuzli, zajedno sa B.K., A.H. i A.J, a nakon što su J.T. i B.K. postigli prethodni dogovor da se angažuje osoba koja će iz vatrenog oružja pucati na G.R., kao i osobe koje će počiniocu pomoći u izvršenju toga djela, te vatreno oružje kojim će ta osoba pucati na G.R. kao i obezbjeđenju sredstava za komunikaciju, pri tome svjestan da pucanjem iz vatrenog oružja na G.R. isti može biti i usmrćen, što je i htio, pa je J.T., dogovorio sa E.A. iz Zenice da ovaj počini krivično djelo

– Ubistva – iz člana 166. stav 1. KZ FBiH, te ga prije počinjenja djela dovezao u Tuzlu, gdje mu je pokazao kuću u kojoj živi G.R. kao i dali upute, a B.K. je angažovao A.J. i A.H. kako bi pratili njegovo kretanje, pa je radi realizacije dogovora B.K., A.J., umotan u peškir, donio i predao pištolj NN marke i municiju, kojeg je ovaj trebao čuvati u svom stanu, da bi B.K. lično dao A.J. i dva mobilna telefona marke Alcatel ili Ipro, jedan za A.J. i A.H., a drugi za izvršioca E.A., označavajući ih kao „KONA 1“ i „KONA 2“, i da bi nakon toga B.K., zajedno sa J.T. došli do A.J. kako bi preuzeli vatreno oružje i municiju i predali izvršiocu, što su i učinili, a potom je B.K. otišao iz Bosne i Hercegovine kako bi sebi napravio alibi za vrijeme izvršenja krivičnog djela, dok je J.T. u tom vremenu do izvršenja krivičnog djela obezbijedio dolazak E.A. u Tuzlu, kojeg je A.H. smjestio u stan kojeg je on koristio u zgradi pored SKPC Mejdan, pa su dana 17.05.2019. godine, u večernjim satima, A.J. i A.H., a nakon što je tu večer A.J. prethodno otišao do ugostiteljskog objekta Domovina u Mihatovićima, kako bi utvrdio da se G.R. nalazi na obezbjeđenju istog, vozilom Audi A3, crne boje vl. A.J., iz stana preuzeli E.A. te ga odvezli u neposrednu blizinu kuće u kojoj živi G.R., i istom predali pištolj i jedan mobilni telefon, a oni su vozilom krenuli prema objektu Domovina kako bi propratili G.R., pa kada su na Ircu primijetili vozilo G.R., obavijestili su o tome E.A., a oni su se vratili i odvezli prema mjestu gdje su po prethodnom dogovoru trebali čekati E.A., pa je E.A., iako je bio svjestan i znao da pucanjem iz vatrenog oružja može usmrtiti G.R., što je i htio, negdje oko 02,00 sati, za vrijeme dok je G.R. dolazio svojoj kući, te u momentu kada je otvorio ulaznu kapiju na dvorištu i ušao u dvorište, dolazeći iz pravca strelišta, iz pištolja NN marke u pravcu G.R. ispalio više metaka cal 9 x 19 mm od kojih je jedan metak istog pogodio u predio butine lijeve noge usljed čega je G.R. zadobio strelne povrede tipa ustrela sa ulaznim otvorom u koži stražnje strane srednje trećine lijeve natkoljenice, promjera oko 4 mm koja se nastavlja u ustrelni kanal završavajući se u mišiću kao lake tjelesne povrede, pa nakon čega je E.A. trčeći se udaljio sa lica mjesta prema zgradi Merkur u neposrednoj blizini TC Omega, gdje su ga u vozilu čekali A.J. i A.H., te su ga odvezli u stan gdje je ostao u stanu, a pištolj je predao A.J. kojeg je ovaj predao J.T. kojeg je isti zajedno sa A.H. uništio

čime bi počinio krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine

Na osnovu člana 203. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Oštećeni G.R., u smislu člana 212. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine upućuje se da imovinskopravni zahtjev može ostvarivati u parničnom postupku.

O b r a z l o Ź e n j e

Optužnicom Kantonalnog tužlaštva Tuzlanskog kantona broj T 03 0 KT 0081385 19 od 11.06.2020. godine, koja je potvrđena rješenjem ovog suda dana 12.06.2020. godine, optuženom A.E. stavljeno je na teret krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH).

Na ročištu o izjašnju o krivnji održanom dana 30.09.2020. godine optuženi se izjasnio da nije kriv za krivično djelo koje mu se potvrđenom optužnicom stavlja na teret, nakon čega je predmet upućen vijeću radi zakazivanja glavnog pretresa.

Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona je pred sudom provelo dokaze subjektivne prirode saslušanjem svjedoka: R.R.1 i Lj.R. na glavnom pretresu održanom 22.07.2021. godine, N.N.1, B.N. i I.H. na glavnom pretresu održanom dana 09.09.2021. godine,

oštećenog G.R., na glavnom pretresu održanom 07.10.2021. godine, na glavnom pretresu održanom 03.11.2021.godine, su vještaci Prof.dr. Zdenko Cihlarž i magistar Ramić Almir prezentovali svoj nalaz i mišljenje, nakon čega su direktno i unakrsno ispitani.

Obzirom da, svjedok A.J. (kome je odlukom glavnog tužioca Kantonalnog tužilaštva u Tuzli dat imunitet od krivičnog gonjenja prije nego što je dao svoj iskaz u Kantonalnom tužilaštvu dana 13.05.2020. godine), iz objektivnih razloga nije saslušan na glavnom pretresu, jer se isti nalaze van Bosne i Hercegovine (prema provjerama od strane Sudske policije, nalazi najvjerojatnije u Švicarskoj), sud je na osnovu člana 288. stav 2. ZKP F BiH, pročitao iskaz ovog svjedoka iz istrage sačinjene u tužilaštvu pod brojem T 03 0 KT 0081385 19 od 13.05.2020. godine, na glavnom pretresu održanom 17.03.2022.godine.

Sadržajno su izneseni i u sudski spis uvršteni i dokazi Tužilaštva materijalne prirode i to: zapisnik o saslušanju svjedokinje Lj.R. sačinjen u MUP Tuzla broj 08-06/3-1-04.3/19 od 18.05.2019. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka N.B., sačinjen u Kantonalnom tužilaštvu Tuzlanskog kantona od 23.05.2019. godine, Nalaz i mišljenje vještaka za medicinska vještačenja, prof. dr. Zdenko Cihlarž od 30.05.2019. godine, Specijalistički nalaz Klinike za ortopediju i traumatologiju od 20.05.2019. godine, na ime G.R., Specijalistički nalaz Klinike za ortopediju i traumatologiju od 22.05.2019. godine, na ime G.R., Specijalistički nalaz Klinike za ortopediju i traumatologiju od 29.05.2019. godine, na ime G.R., Otpusno pismo UKC, Klinika za ortopediju i traumatologiju od 20.05.2019. godine, na ime G.R., Nalaz i mišljenje balističkog vještačenja MUP-a TK, Uprave policije, Sektora kriminalističke policije, Odsjeka za kriminalističku tehniku i KDZ, broj 08-06/3-7-04.6-1-2529/19 od 17.06.2019. godine, dopis od granične policije Ministarstvu unutrašnjih poslove Sektor krim policije Tuzla od 27.05.2030. godine, granične provjere nad licama pojedinačne tabelarne od granične policije, Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta i Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od MUP Policijska uprava Tuzla Odjeljnje krim, policije broj 08-06/7-1-04.3-180/19 od 27.05.2019. godine, Zapisnik o obezbjeđenju lica mjesta PU Tuzla PS Zapad od 18.05.2019. godine broj 08-06/7-3/19, fotodokumentacija sačinjena od strane Ministarstva unutrašnjih poslova Tuzla broj 08-06/7-1-04.3/19 na kojoj se naznačeno ubistvo u pokušaju T., ulica ... od 18.05.2019. godine sa objašnjenjem fotodokumentacija i tu nam se nalazi crno bijelih 96 fotografija, zatim fotodokumentacija sačinjena od strane Ministarstva unutrašnjih poslova Tuzla broj 08-06/7-1-04.3 predmet G.R. privremeno oduzimanje predmeta, prostorije Kantonalnog tužilaštva Tuzla sa datumom od 27.05.2019. godine uz objašnjenje fotodokumentacije sa fotografijama (16 fotografija crno bijelih) kao i CD, skica lica mjesta ubistvo u pokušaju Tuzla, Paša bunar do broja 5, od 18.05.2019. godine, Ministarstvo unutrašnjih poslova broj 08-06/7-1-04.3/19, skica lica mjesta od MUP Tuzla 08-06/7-1-04.3/19 ubistvo u pokušaju od 18.05.2019. godine sa legendom, Odluku o imunitetu T 03 0 KT 0081385 19 od 13.05.2020. godine, zapisnik o otvaranju i pregledu DVD-ova, naredbe za vještačenje optičkog medija, Naredba za vještačenje optičkog medija broj T 03 0 KT 0081385 19 od 23.07.2019. godine, Izvještaj o vještačenju, uz nalaz i mišljenje, po vještaku Davoru Šimunoviću od 12.08.2019. godine Agencije za forenzička ispitivanja i vještačenja Sarajevo

Sud je prema prijedlogu odbrane optuženog izveo dokaze ispitivanjem svjedoka I.Ć., A.A.1 i I.O., te uvrstio u dokaze zapisnik o saslušanju svjedoka R.R.1 sačinjen u MUP TK Tuzla broj 08-06/3-1-04.3/19 od 18.05.2019. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka B.N., sačinjen u Kantonalnom tužilaštvu Tuzlanskog kantona od 23.05.2019. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka N.N.1 od 27.05.2019. godine i izvod iz MKR za M.Ć., Kanton Zeničko Dobojski, grad Zenica, izvod iz matične knjige rođenih za mjesto Zenica pod rednim brojem 849 za 2021. godinu iz kojeg je vidljivo da je M.Ć. kći A.A.1 i I.Ć., rođena ... godine u Nj.

Tokom postupka određeni prijedlozi stranaka za izvođenje dokaza nisu prihvaćeni.

Kantonalni tužilac je u toku postupka predložio kao dodatni dokaz da se na pretres u svojstvu svjedoka pozove S.G., a u vezi saznanja o njegovoj likvidaciji nakon njegovog izlaska iz KPZ Zenica o saznanjima da je trebalo da njega likvidira grupa iz Zenice odnosno osoba po prezimenu A., koji je rođak A.A.1. a koji je u dobrim odnosima sa B.K., T. i H., a radilo se o istoj osobi, na način na koji je identifikovan optuženi.

Zatim je predloženo od strane tužiteljice da se kao dokaz uvrsti i listing dolaznih poziva A.E. od MUP Uprava policije Sektor krim. policije broj I-08-06/3-1-04.3-1041/19 Z/S od 11.06.2020. godine uz prilog akt BH Telekoma od 28.04.2020., zatim akt BH Telekoma od 25.05.2020. g. i foto album kriminalno aktivnih lica na okolnosti prepoznavanja optuženog A.E. od strane A.J.

Prilikom odbijanja prijedloga tužilaštva sud se rukovodio slijedećim razlozima: navedeni prijedlog tužioca za saslušanje svjedoka S.G., nije prihvaćen jer je sud ocijenio da je saslušanje ovog svjedoka irelevantno, cijeneći da po ocjeni suda ispitivanjem ovog svjedoka na navedene okolnosti ne bi uticali značajnije za pravilno i potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja i presuđenje konkretne krivično pravne stvari. Naime, svjedok S.G. nije bio očevidac događaja, isti samo ima posredna saznanja o predmetnom događaju od E. S. (sa kojim je boravio u pritvoru) i koji također ima neka posredna saznanja, a okolnosti na koje je tužiteljstvo predložilo saslušanje ovog svjedoka ne doprinosi utvrđivanju identifikovanja izvršioca ubistva koje je ostalo u pokušaju u odnosu na oštećenog G.R.

Nadalje, razmatrajući prijedlog tužilaštva da se kao dokaz uvrsti foto album kriminalno aktivnih lica, a na okolnost prepoznavanja optuženog A.E. kao osobe koja je pucala na G.R. od strane svjedoka A.J., vijeće je izvršilo uvid u isti, nalazeći da u konkretnom slučaju nije riječ o radnji dokazivanja prepoznavanjem osoba već da se radi o fotografijama bez zapisnika, bez naznake ko je sačinio iste i u koju svrhu su nastale (da li u svrhu prepoznavanja ili se radilo o identifikaciji). Kako se u konkretnom slučaju radi o suštinskom kršenju relevantnih odredbi procesnog zakona člana 99. stav 3. i 4. ZKP F BiH, koja za posljedicu ima nezakonitost dokaza pribavljenog tim kršenjem, zbog čega se u smislu člana 11. stav 2. ZKP F BiH, na takvim dokazima (navedenim fotografijama kriminalno aktivnih lica) ne može zasnivati sudska odluka, sud je takav prijedlog odbio.

Sud je odbio prijedlog tužiteljice da se kao dokaz uvrsti listing dolaznih poziva za A.E., kao nepotreban, jer iz istog sud nije mogao utvrditi o čijim se brojevima radi, nije bio predmet vještačenje na osnovu kojeg bi sud mogao utvrditi činjenice relevantne za konkretnu krivičnopravnu situaciju, te kao takav nije od značaja za razrješenje u konkretnoj krivično pravnoj situaciji.

Braniteljica optuženog A.E., advokat Belma Balijagić Džuho iz Tuzle, istakla je prigovor zakonitosti dokaza navodeći da je pored otvaranja CD i pregleda predmeta u konkretnom slučaju, vještačenje CD, koji su dobrovoljno predati od strane JP BH Pošte, Sarajevo Robot, Bingo City centar, Euroherc i Elektrodistribucija a sve vezano za događaj od 18.05.2019. godine, a koji je bio predmet vještačenja Agencije za forenzička ispitivanja i vještačenja, izvršena i radnja pretresa privremeno oduzetih predmeta, izvršen i pretres bez naredbe suda koja je u konkretnom slučaju izostala. Kako je Odredbom člana 65.stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH), propisano da pretresanje pokretnih stvari, u smislu odredbe stava (1) ovog člana, obuhvaća i pretresanje kompjuterskih sistema, uređaja za pohranjivanje kompjuterskih i elektronskih podataka, kao i mobilnih telefonskih aparata cijeneći iskaz Vještaka Davora Šimunovića zaposlenog u

Agenciji za forenzička ispitivanja i vještačenja da se uređajem za pohranjivanje smatra čitač tog CD-a ili sam video snimač, a sam CD se zove optički medij, nije klasični uređaj kao uređaj, tako da dokazi do kojih se došlo provođenjem radnje otvaranja i pregleda predmeta nisu izvedeni protivno odredbi člana 65. stav 2. ZKP F BiH, te su navedeni prigovori braniteljice po mišljenju suda neosnovani.

Sud je sve izvedene dokaze cijenio pojedinačno i u međusobnoj povezanosti u smislu odredbe člana 296. stav 2. ZKP F BiH, pa je našao da nema pouzdanih dokaza da je optuženi E.A. u vrijeme u mjestu i na način opisan u dispozitivu optužnice počinio krivično djelo ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH.

Naime, nije sporno da je dana 18.05.2019. godine, u Tuzli oko 02,00 sati, za vrijeme dok je G.R. dolazio svojoj kući, te u momentu kada je otvorio ulaznu kapiju na dvorištu i ušao u dvorište, dolazeći iz pravca strelišta, iz pištolja NN marke u pravcu G.R. ispaljeno više metaka call 9 x 19 mm od kojih je jedan metak istog pogodio u predio butine lijeve noge, usljed čega je, G.R. zadobio strelne povrede tipa ustrela sa ulaznim otvorom u koži stražnje strane srednje trećine lijeve natkoljenice, promjera oko 4 mm koja se nastavlja u ustrelni kanal završavajući se u mišiću kao lake tjelesne povrede.

Ovakav zaključak proizilazi iz sadržaja zapisnika o uviđaju Odjeljenja kriminalističke policije, Policijske uprave Tuzla od 18.05.2019.godine, iskaza oštećenog G.R., svjedoka R.R.1, Lj.R. roditelja od oštećenog, A.J., N.N.1, I.H. koji svjedoci su opisali ono što su oni vidjeli, čuli, potom iz nalaza i mišljenja vještaka za medicinska vještačenja, prof. dr. Zdenka Cihlarža od 30.05.2019. godine, medicinske dokumentacije: Specijalističkog nalaza Klinike za ortopediju i traumatologiju od 20.05.2019. godine, na ime G.R., Specijalističkog nalaza Klinike za ortopediju i traumatologiju od 22.05.2019. godine, na ime G.R., Specijalističkog nalaza Klinike za ortopediju i traumatologiju od 29.05.2019. godine, na ime G.R., Otpusnog pismo UKC, Klinika za ortopediju i traumatologiju od 20.05.2019. godine, na ime G.R., zatim Nalaza i mišljenja balističkog vještačenja MUP-a TK, Uprave policije, Sektora kriminalističke policije, Odsjeka za kriminalističku tehniku i KDZ, broj 08-06/3-7-04.6-1-2529/19 od 17.06.2019. godine.

Na osnovu sadržaja zapisnika o izvršenom uviđaju i fotodokumentacije sa lica mjesta je utvrđeno da je dana 18.05.2019. godine oko 02,00 sati u neposrednoj blizini porodične kuće oštećenog G.R., u T. u ulici ..., došlo do pucanja na oštećenog G.R.. Iz navedenih dokaza proizilazi da je na licu mjesta pronađeno 6 čahura sa oznakom Dancetu PPU 9x19 mm, koje su fotografisane i izuzete radi daljeg vještačenja. Na drvenom stolu, u dvorištu porodične kuće G.R., pronađena je košuljica zrna ispučanog iz vatrenog oružja, a koja je na fotografiji označena pozicijom broj 9. U prizemlju objekta gdje se nalazi teretana G.R., na prozoru dimenzija 110 x 110 uočeno je oštećenje na staklu prozora u obliku nepravilne rupe, a koja svojim izgledom asocira na oštećenje nastalo prolaskom zrna iz vatrenog oružja. U unutrašnjosti objekta preko puta navedenog pvc prozora gdje se nalazi drvena klupa je zatečen manji komad deformisanog metala koji svojim izgledom asocira na košuljicu zrna, a neposredno iza toga je uočena i rupa u zidu označena pozicijom broj 14. Sa lica mjesta je izuzeto 6 navedenih čahura kao i dva komada metala nepravilnog oblika.

Iz nalaza i mišljenja Uprave policije Tuzla, vještaka za balistička vještačenja mr Almira Ramića od 17.06.2019. godine koji je prezentovan na glavnom pretresu 03.11.2021.godine, proizilazi da dostavljeni tragovi prikupljeni prilikom vršenja uviđaja, odnosno 6 čahura, potiču od ispaljenih bojevih metaka kalibra 9 x 19 mm koji su ispaljeni iz jednog vatrenog oružja, te da i čahura bojevog metka kalibra 9 x 19 mm koju je dobrovoljno predao G.R. je takođe ispaljena iz istog oružja kao i čahure prikupljene prilikom uviđaja, a prema obliku i

položaju tragova najvjerojatnije se radi o vatrenom oružju tipa pištolj kalibra 9 x 19 mm, marke „Crvena zastava“, modeli M70A ili M88, dok se sa sigurnošću ne mogu isključiti ni modeli drugih proizvođača u kalibru 9 x 19 mm.

Svjedok oštećeni G.R., je u svom iskazu naveo da je te večeri, 18.05.2019. godine, oko 02,00 sati, nakon završenog posla u kafani Domovina u kojoj radi na obezbjeđenju objekta, došao u neposrednu blizinu porodične kuće gdje živi sa roditeljima u naselju P.B. i parkirao svoje motorno vozilo Pasat 5, bijele boje, na parking prostoru ispred stambene zgrade preko puta njegove kuće koji je udaljen nekih 10-ak metara od ulazne kapije u njegovo dvorište. Kada je prošao kroz ulaznu kapiju i ušao u dvorište, dok je bio okrenut prema ulazu u kuću, udaljen od kapije nekih 5 - 6 metara, čuo je na glavnoj cesti koja je udaljena od njega nekih 10-ak metara ubrzane korake i u tom momentu je osjetio pored lijevog uha da je prozujao metak i miris baruta, tada je refleksno okrenuo glavu prema toj osobi i istovremeno potrčao u pravcu kuće koja se nalazila lijevo od njega i dok je bježao ta osoba je ispalila pet metaka koje je osjetio da su prošli pored njegove glave, u tom momentu je uspio da dođe do ulaznih vrata kuće i tada je primijetio da je ta osoba koja je ispalila tih 5 metaka napravila pauzu od možda 2 sekunde, te je ponovno, dok se on nalazio ispred kuće, tačnije kada je sa svojom desnom nogom već zakoračio u unutrašnjost kuće, ta osoba ponovo ispalila u njegovom pravcu još jedan metak koji ga je pogodio u njegovu lijevu nogu, odnosno natkoljenicu i to središnji dio natkoljenice – butine. Dalje je svjedok naveo da je zbog šoka i zbog toga što mu je bilo poznato da su kod A.H. pronađene barutne čestice na rukama izjavio da je to lice opisao kao lice nižeg rasta, mršavije, da je imao crnu kapuljaču na glavi, da misli da je imao crnu duksericu, ali da nije siguran oko boje, ali zna da je bila tamna i tada je vidio lice te osobe iz profila i prepoznao da se radi o osobi koju je od ranije poznavao, a to je A.H. Primijetio je da je A.H. lagano odšetao od mjesta gdje je pucao u pravcu njega s tim što je glavni put koji se nalazi pored njegove kuće malo izdignut u odnosu na njegovu kuću i dvorište, tako da, dok je A.H. pucao na njega, on se u donosu na njega nalazio u malo nižem položaju, a u momentu kad je u osobi koja je pucala na njega prepoznao A.H., tada je u njegovoj ruci, misli u desnoj, koja je bila dignuta u pravcu njegove glave, primijetio da drži pištolj, da je ruka bila ispružena, a da je on tako hladnokrvno hodao bez imalo panike. Kada je ušao u kuću, kroz prozor je vidio da on ode normalnim hodom prema glavnoj cesti, tako da su ga mogle snimiti kamere, ukoliko je otišao u tom pravcu, ali na tom dijelu može se skrenuti i desno, kroz park pun drveća i izaći u Rudarsku ulicu, a može nastaviti i prema Medresi. Nakon toga su njegovi roditelji počeli vrištati, majka je zvala hitnu, dok je on ocu dao ključeve od auta koji ga je odvezao u hitnu, nakon toga je operisan na UKC Tuzla. Kao razlog zašto je u njega pucano svjedok je naveo da je on stao u zaštitu N.N.1 zv. „R.“ i da mu je B.K. poručio „da pripazi šta radi“. Svjedok je naveo da mu je poznato i da je B.K. u dogovoru sa svojim poznanicima odlučio da likvidira B.N. iz B., a kojem je u zaštitu stalo lice zv. „M.“ koji je o tome obavijestio i policiju. Kako je u sukobu sa B.K., smatra da je A.H. poslat od strane B.K. da njemu nanese povrede, odnosno da ga usmrti. Na glavnom pretresu svjedok je naveo da kada je napadača opisao kao osobu nižeg rasta da je pri tome mislio nižeg rasta u odnosu na njega, da je to htio da kaže, da je bio u šoku. Potom je svjedok naveo da je policiji prilikom identifikovanja napadača da se provjere vojnici što je logički, da je igrom slučaja bio A.T. na slobodi bio bi siguran da je to A.T. Nakon toga je oštećeni na konstataciju braniteljice da niti A.H., niti taj A.T., ne liče s ovim optuženim, da nisu ni blizu slični odgovorio da je on izjavio opisujuću to lice da mu je duguljasta faca pri tome navodeći a sad vidim čojka prvi put jest mu duguljasta faca, ima i ta izjava gdje sam ja reko juneća kod dukserice malo izdužena i u A.H. je malo izdužena ono njuška, samo što nije visina, zato što je nizbrdo bilo, jednostavno šok sam doživio tu noć“.

Na okolnosti pucanja na G.R. u svom iskazu na glavnom pretresu 22.07.2021.godine, svjedoci Lj.R. i R.R.1, roditelja oštećenog, su naveli da je oštećeni te večeri došao u kuću

oko 02,00 sata i to nakon što je Lj.R. čula nekoliko uzastopnih pucnjeva, kada je G.R. utrčao u kuću i povikao „tata, tata upucan sam“, te se držao za nogu. Svjedok R.R.1 je naveo da mu je za vrijeme vožnje G.R. ispričao kako je došlo do njegovog povređivanja, da je G.R. dok je prilazio prema kući vidio osobu nižeg rasta, sitnije građe, koja je imala kapuljaču od dukserice na glavi, koja je pucala u pravcu njega i koja je pješice otišla u pravcu od njihove kuće prema ... , da ga je nakon toga prevezao do Službe hitne medicinske pomoći Tuzla.

Iz nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke Prof. dr. Zdenka Cihlarža proizilazi da je oštećeni G.R. zadobio lake tjelesne ozljede u vidu strijelne povrede tipa ustrela sa ulaznim otvorom u koži stražnje strane srednje trećine lijeve natkoljenice, promjera oko 4 mm koja se nastavlja u ustrijelni kanal, završavajući se u mišiću.

Iskaz svjedoka A.J. broj T 03 0 KT 0081385 19 od 13.05.2020. godine i 15.05.2020.godine, (kome je odlukom glavnog tužioca Kantonalnog tužilaštva u Tuzli dat imunitet od krivičnog gonjenja prije nego što je dao svoj iskaz u Kantonalnom tužilaštvu dana 13.05.2020. godine), jer svjedok iz objektivnih razloga nije saslušan na glavnom pretresu, isti se nije mogao pronaći (prema službenim zabilješkama SUDSKE POLICIJE), sud je, na osnovu člana 288. stav 2. ZKP F BiH, kojim su propisani izuzeci od neposrednog izvođenja dokaza, a koja odredba propisuje da zapisnici o iskazima datim u istrazi mogu se po odluci sudije, odnosno vijeća, pročitati i koristiti kao dokaz na glavnom pretresu samo u slučaju ako su ispitane osobe umrle, duševno oboljele ili se ne mogu pronaći ili je njihov dolazak pred sud nemoguć ili je znatno otežan iz važnih uzroka ili ako bez zakonskih razloga neće da daju iskaz na glavnoj raspravi, a u cilju obezbjeđenja njihovog prisustva na glavnom pretresu, nakon što je sud aktivno pokušavao obezbijediti prisustvo ovog svjedoka za kojeg je utvrdio da se ne može pronaći, uz suglasnost stranaka i branioca, pročitao.

Pa tako je u sadržaju zapisnika o saslušanju svjedoka A.J. navedeno: „Ja sam možda prije 10-ak dana u odnosu na dan kada će se desiti pucanje na G.R. pozvan od strane B.K. da dođem do njegove kuće zajedno sa A.H. zvani „Č.“. On je mene pozvao telefonom, on me zvao preko neke mreže signal ili viber, on nikada nije pričao na redovnu liniju. Kad smo došli ja i A.H., bilo je poslijepodne, došli smo iznad njegove kuće na jednu livadu, on nas je čekao i onda je kazao da je on zajedno sa J.T. zvanim „T.“ dogovorio sve i organizovao sa jednim momkom koji je iz Zenice ali je J.T. drug i poznanik, tako je nešto rekao da se G.R. rani i upozori. Na pitanje tužiteljice da li je rekao zbog čega da se rani, svjedok izjavi: „Nije rekao, ali smo znali da je to što ga G.R. konstantno provocira putem društvenih mreža i to ga je provociralo. G.R. je postavljao slike sa N.N.1 kao da su najjača braća, da su najjači, a ovog je to nerviralo. Onda je rekao da je moja dužnost da ja provjerim kad G.R. radi u Domovini i kad G.R. krene iz Domovine da ja javim. Rekao je da će se to dešavati u naredne dvije sedmice i da on neće biti tu, a da će on za to vrijeme otići iz BiH i da ode u Francusku. Na pitanje tužiteljice zašto je tražio njih dvojicu, svjedok izjavi: Mi smo jedini u tom trenutku bili tu. Inače E.H. nije bio u nekim odnosima u posljednje vrijeme sa B.K., tako da njega tada nije mogao pozvati, a jedini su to mogli biti J.T. koji su bili s njim u najboljim odnosima, ali su oni to i organizovali pa je zvao mene i A.H.. Ona: Nama nije rekao kako se zove ta osoba, rekao je samo doći će drug koji treba to da završi. Meni je rekao ti A.J. treba samo da propratiš kad će G.R. krenuti iz Domovine i da nazoveš telefonom tog momka da ovaj bude na licu mjesta, a A.H. je trebao da tog momka pokupi, odnosno pošto ovaj puca na momka da ga odveze do stana gdje će taj momak prenoćiti. Na pitanje tužiteljice kako to da tako lako prihvati i on i A.H., svjedok izjavi: Ne znam ni ja. On je to tako rekao kao da smo mi njemu eto tako dužni da to uradimo i što se podrazumijevalo da to uradimo i mi smo se razišli. Na pitanje tužiteljice gdje je tada stanovao A.H., svjedok izjavi: U to vrijeme A.H. je živio na Stupinama u iznajmljenom stanu, a u vrijeme kada će se to desiti, tada je A.H. dva dana prije dolaska momka dva dana boravio u stanu A.I. ali on nije znao

zašto će A.H. boraviti u njegovom stanu dva dana. A.I. je inače bio vlasnik Meraka. Inače je A.H. bio dobar sa A.I., čisto znao prespavati u A.I. stanu. Na pitanje tužiteljice u kakvim odnosima su bili B.K. i A.I., svjedok izjavi: Bili su u dobrim odnosima. Kad smo ja i A.H. pošli kući, A.H. je udario bokserom u auto, bilo mu je krivo što ćemo to uraditi a nismo mogli reći ne možemo i nećemo, niko to od njih neće priznati, blisko s B.K., ali je to tako. Ja sam odvuкао A.H. u taj stan, poslije toga 3-4 dana, B.K. me je nazvao, dogovorili smo se da se vidimo ispred zgrade Melain, dao mi je pištolj ispred ulaza u moju zgradu. Pištolj je bio umotan u peškir, ja ga nisam rukama dirao i odnio sam ga odmah u svoj stan. Ja nisam zagledao pištolj al mi je rekao da je to pištolj „Tetejac“ kalibra 7.62 milimetra, rekao mi je da je tu municija. Taj pištolj je bio kod mene u stanu kad me je nazvao B.K. da snesem pištolj, ja sam sišao pred ulaz svoje zgrade pošto je bio sa B.K. i J.T., predao sam ga na način da sam ga stavio na zadnje sjedište vozila J.T. a imao je Citroen C3. Sa J.T. je otišao zajedno i B.K., otišli su. Sutradan je B.K. otišao za Francusku, ja sam ga lično odveo na aerodrom svojim vozilom, rekao je da ide u posjetu bratu i da će drug doći za dva-tri dana, odnosno taj momak koji treba da izvrši to i da će me J.T. nazvati i da mi obavimo kako je rečeno. Na pitanje tužiteljice zašto je B.K. otišao u vrijeme kada je znao da se to treba desiti, svjedok izjavi: Pa vjerovatno da ne bude tu u vrijeme kad taj momak bude izvršavao to. Na pitanje, tužiteljice zašto je B.K. otišao u vrijeme kada je znao da se to treba desiti, svjedok izjavi: pa vjerovatno da ne bude tu u vrijeme kad taj momak bude izvršavao to. Na pitanje tužiteljice: sa kojeg telefona i kako je trebao nazvati tog momka kada G.R. krene iz Domovine, da ga obavijesti, svjedok izjavi: ne sjećam se sad tačno, da li nam je B.K. rekao gore u naselju Sarajac ili dok sam ga vozio na aerodrom i to dva, dva obična telefona, a to su telefoni koji se kupe na kiosku, koštaju oko 30,00 KM, mislim da su Alcatel ili Ipro telefoni, a kartica dođe u njemu, te telefone je B.K. lično predao nama, mislim meni, ali ne mogu tačno se sjetiti, rekao je da ih ne koristimo ni za šta drugo, nego samo isključivo za tu akciju, ja ne mogu tačno sada da se sjetim, ali mislim da je bilo označeno na telefonima nešto kao Kona 1 i Kona 2, samo su imale oznake 1 i 2, tako da znamo kome koji telefon ide, još jednom napominjem da ja pištolj nisam vidio, nego mi je taj pištolj rekao B.K., znam da je bio veći pištelj. Kad je B.K. otišao, poslije dva dana J.T. je doveo tog momka i rekao da će tu biti, a da je J.T. doveo tog momka, to je meni rekao A.H., jer je J.T. smjestio tog momka kod A.H. u stan, ja sam došao u stan kod A.H., predveče i vidio sam tog momka koji je bio s A.H., izgledao je visok, mršav, crn, crne kose, češljao je kosu prema gore, bez razdjeljka, gušća je kosa, prema gore je češlja, nije bio obrijan sa strana, možda jedno dva centimetra dužina kose, nije imao bradu, nekako mu je nos bio malo veći, tubast, malo je tamnije puti, ali je crven u licu, pušio je marihuanu čitavu noć. Tu noć se to sve i desilo, on je bio obučen u donji dio trenerke, ja nisam zapazio da je rekao ime i danas dan mu ne znam ime, ali sam saznao da je taj momak iz Zenice, jer sam ga ja poslije tog djela odveo u Zavidoviće, ali on je i dalje nastavio autobusom za Zenicu, ali on je dalje nastavio autobusom za Zenicu, jer ja nisam mogao ići dalje za Zenicu i dao sam mu 100,00 KM, da plati autobus. Odveo sam ga zajedno sa A.H. do Zavidovića, o njemu sam saznao jako malo za to vrijeme, jer sam ja se zadržao pet do deset minuta, otišao sam ja kući, pa u kazino, svoje auto sam ostavio i svoj telefon, onda sam ja otišao sa Pežoom 207, sivkaste boje, vlasništvo Mensura Mujezinovića do Domovine, nisam mu govorio, otišao do objekta Domovina da provjerim ima li G.R., to je moglo biti negdje oko 23,00 sata, a možda i poslije. Kad sam vidio da je tu G.R. auto, ja sam bio siguran da je on na poslu, vratio sam se, vratio sam Mensuru vozilo, a pošto sam ja imao Audia A 3, crne boje, a koje autom sam bio kupio sestri, auto je bilo na col tablama, došao do Mellaina, pa sam Audijem A 3, otišao do A.H., koji je bio u stanu, u ulici iza nargila bara Merak, gdje je bio A.H. i taj momak, rekao sam A.H. da G.R. radi, onda smo ja i A.H. ponovo otišli do Domovine, da se uvjerimo da je momak tu. Momak je u stanu, rekli smo da ćemo ga zvati. Mi smo ga zvali sa tog telefona, koji B.K., da siđe ispred zgrade, on je sišao, ja i A.H. smo došli, on je sjeo u auto, ostavili smo ga na autobuskoj stanici, ispred pekare, kod G.R. kuće, to je udaljeno oko 20

metara od G.R. kuće. Na pitanje tužiteljice: kako je znao taj momak gdje je G.R. kuća, kako izgleda G.R. i na koga će stvarno pucati, svjedok izjavi: Momak je znao sve, jer je dolazio tu, i sve je sa J.T. ili B.K. bio upućen, ja sam ga ostavio na stanici, on je znao gdje će ići, sve, rekao je da će zapaliti u parku kod stanice. Ja i A.H. smo krenuli prema Domovini, da vidimo je li G.R. još uvijek tamo, međutim, sreli smo ga kod Kreke u Solani. Tog momka smo odmah nazvali, jer je A.H. rekao „eno G.R.“. Mi smo se okrenuli i mi smo išli na Irac, skrenuli smo desno prema Babilonu, odnosno prema mostu, izašli smo na glavnu raskršnicu kod Omega, skrenuli smo lijevo prema Omegi, pa smo onda otišli do mosta kod fakulteta ili kod Merkur zgrade. Na pitanje tužiteljice: koliko je prošlo vremena od momenta kad su on i A.H. ostavili tog momka na stanici, do momenta kad su ugledali G.R., svjedok izjavi: možda petnaest do dvadeset minuta. Na pitanje tužiteljice: gdje su se ponovo sreli s tim momkom, nakon što je počinio djelo, svjedok izjavi: kod Merkur zgrade, gdje ima onaj most. Inače, dogovor je bio da ga mi čekamo tu. Ja ne znam ko je meni to tačno rekao, da li A.H. ili B.K., da mi tog momka čekamo kod mosta i tako je i bilo. On je utrčao sa pištoljem u ruci, a pištolj je bio u kesi, a ja sam ga odvezao ponovo do te A.I. zgrade i taj momak i A.H. su izašli iz auta. Kada je on ušao u auto pitao sam ga „jesi li završio“, jer mi nismo čuli pucanje. On je rekao „pucao sam“, rekao je da je G.R. skakao, da je G.R. rekao „hej bre“, kako bi se G.R. eventualno okrenuo. Ne znam da li je rekao po ulasku u auto ili sutradan, kad sam ga vozio za Banoviće da je u G.R. ispalio 6 do 7 metaka. Na pitanje tužiteljice: kako je izgledala ta osoba nakon što je ušao u auto, svjedok izjavi: Mrtva, hladna, napušten, jer smo ja i A.H. komentarisali kako je mrtav hladan. Meni je izgledao jako smotan, mršav, kratak, mršav, visine 180 cm, blago je povijen, ko blaga grba, ja sam mislio da je ovaj nema šanse da istrči, a on je došao prije nas na dogovoreno mjesto. Na pitanje tužiteljice: jeste li imali svoj telefon u bilo kojem momentu kada ste išli do Domovine, svjedok izjavi: Moguće da sam ga imao u svojoj torbici, jer je bio dogovor da moramo svoje telefone ostaviti. Ja sam nakon toga obavijestio J.T., da je sve završeno, a mislim da je J.T. trebao obavijestiti B.K., a J.T. sam nazvao sa svog telefona ..., da nisam siguran je li bio poziv na viber ili signal, a ovaj telefon što sam dobio od B.K. i sa kojim sam pozvao tog momka iz Zenice, sam odmah nakon što su A.H. i taj momak izašli ispred Meraka, iz vozila bacio u kontejner koji se nalazio do Meraka. Kad sam ja rekao J.T., ja sam rekao „momak je završio, ne trebaš dolaziti“, jer je trebalo da se desi da A.H., da se desi da..., A.H. je trebalo da ga sačeka kod mosta, a ja samo da javim kad G.R. krene, odnosno da ga A.H. pokupi kod mosta, ali nakon što ja javim i nakon što momak obavi, međutim G.R. je krenuo prije. Sutradan sam ja momka, ujutru u sedam sati došao, probudio ih i zajedno sa A.H. odvezao tog momka do Zavidovića. Na pitanje tužiteljice: da li su šta razgovarali, svjedok izjavi: taj momak je rekao da je on sa J.T. dogovorio sve šta i kako u smislu naplate, rekao je da će mu se to platiti u robi, a roba je droga, da će mu J.T. dati drogu. Ja sam momka ostavio na mostu u Zavidovića, dao sam mu 100,00 KM za autobus, plašio sam se policije i sl., nisam mogao voziti ga i do Zenice. Na pitanje tužiteljice: da li još nešto zna o toj osobi koju je povezo u Zavidovića i koja je počinila to djelo, svjedok izjavi: kad sam pokušao doći do saznanja, ko je taj momak, povezo sam da on pripada jednoj grupi iz Zenice, koja je trebala da puca na S.G. , kad on bude izlazio iz Zenice, ali da nije ta grupa to uspjela to uraditi, jer je ta grupa pala s drogom. Obzirom da sam znao da su ti neki momci iz Zenice trebali pucati na S.G., a kako je i ovaj momak koji je pucao na G.R., ja sam to povezo i pretpostavio sam da se radi o istoj osobi koja je trebala pucati na S.G. Na pitanje tužiteljice: da li mu je poznato kako se zove ta osoba iz Zenice koja je pucala na G.R. svjedok izjavi: ne mogu se sjetiti imena, znam da je njegovo ime kratko, ali bih ga mogao prepoznati. Na pitanje tužiteljice: kako vam je poznato da je bilo planirano pucanje na S.G., svjedok izjavi: to sam čuo od B.K., jedne prilike kad smo bili skupa u vozilu ili Mellainu, on je tada rekao da je pala grupa iz Zenice koja je trebala sačekati S.G. i ubiti ga, a grupa je pala, pa nisu, a grupa je pala zbog droga. Na pitanje tužiteljice: da li mu je poznato da li je nakon pucanja na G.R. imao još neka saznanja kada je u pitanju G.R. svjedok izjavi: nakon

pucanja na G.R., otprilike nakon mjesec dana, B.K. me je nazvao da dođem u pekaru kod J., a koju mi zovemo pitara i B.K. mi je rekao da dođem i da stanem gdje je njegovo vozilo parkirano, a on je bio sa sivim mercedesom. Inače ta pekara je u Slavinovićima, a ovaj J. je sin od ranijeg vlasnika koji je umro, ali ne znam tačno kako se zove. Kad sam došao ja sam zatekao tu B.K. i J., a pitara je u istoj kući gdje je i stambeni prostor u kojem su oni bili. Kada sam ja došao onda sam vidio u stanu motor, u dnevnom boravku žuti Kawasaki, J. je skidao strane tablice sa tog motora, a skidao ih je zato što je motor bio ukraden, a kupili su ga on i J. Na pitanje tužiteljice: zbog čega ga je B.K. pozvao tu, svjedok izjavi: B.K. je mene pozvao vezano za G.R., da ja odem da vidim ima li negdje G.R. i kad bude sve to spremno, da im javim. Na pitanje tužiteljice: šta će biti spremno, svjedok izjavi: B.K. je meni tada rekao da je G.R. imao sve do sada sreće, da je dobro prošao, da je upozoren, ali da nije došao pameti i da sada sprema ponovo njegovo ubistvo i to da ide on direktno da puca na G.R. i da ga ubije, ali će ići on sa J., J. će voziti, a on će lično pucati i da ga sad ubije. To je moglo biti juni ili najdalje početak jula 2019. godine. Onda je on rekao da su mislili pokušati s puškama, ali pošto će ići motorom, onda ne mogu s puškama i rekao je tada, tada je B.K. još rekao „imam puške u torbi“, rekao je da ima dvije ili tri puške i rekao je da imaju bombe oko pedeset bombi, a torba je bila stvarno teška. Tada mi je rekao da odem da vidim ima li gdje G.R., a G.R. je sjedio na stepenicama u Batvi i to često je u zadnje vrijeme sjedio tu. Onda mi je rekao da li mogu skloniti tu maslinastozelenu sportsku torbu s tim oružjem. Torba je bila duža i unutra je bila još jedna torba, tako da su odvojene bile puške, a odvojeno puške. Po dužini torbe, to su bile duže puške i torba je bila izuzetno teška. Rekao mi je da to sklonim, u slučaju da bude pretres u J. kući, da ne bi našli tu torbu, a mene je zamolio da odnesem tu torbu negdje gdje se ona ne bi mogla naći. Isto me je tada pitao da li ima kakva garaža, da bi ja mogao naći, da nakon što oni završe s tim pucanjem na G.R. mogu motor odvesti u tu garažu i da se taj motor isiječe. Ja sam imao dvije garaže u opciji, jedna garaža koju sam ja već imao za sebe, iznajmljenu garažu, koja je bila ispod bolnice Gradina, koju sam držao za kafić, za nargile, a drugu sam znao za nju i mogao sam je iznajmiti, pa sam mu rekao „može se naći“. Tada je on meni rekao, pošto ja živim dole na Ircu i non-stop sam prolazio, da će se to brzo desiti u narednim danima i da pratim G.R. da li sjedi tu i kad otprilike bude tu. Sve je to govorio B.K. i sve je to on isplanirao. Ja sam, ipak, u dva do tri navrata vidio G.R., a to se dešavalo kad prođem vidim ga da on sjedi s nekim kad prođem, a bilo je uglavnom oko 22 sata. Međutim, kada bi se ja vidio sa B.K., on bi mi govorio da on čeka pravu priliku, da to nisu bile prilike, da će on sačekati da vidi tačno. Negdje kraj juna ili početak jula, ja sam otišao na more, u Holandiju, pa potom u Tursku, nekako sam se razišao sa B.K., on mi nije više ni tražio da učestvujem, ne znam ni sam eto kako i zašto, valjda što nisam bio tu. Ja sam išao sa ženom i djecom na more, pa sam išao sa I.E i malim A., drugom. Kad sam ja pošao na more, ja sam njemu rekao da odo na more, on je rekao „idi, neće se ništa dešavati“. On je isto išao na more. Meni je B.K. rekao da i on ide na more u Tursku. Međutim, ja sam sreo momka koji postavlja kamere i rekao mi je da je B.K. kod njega u Neumu, na moru, tada sam ja shvatio da je on slagao da je otišao u Tursku, jer je kod njega na vikendici u Neumu.

Tužiteljica: Konstatuje se da je ročište prekinuto zbog kraja radnog vremena, te da se isto zakazuje u petak 15.05.2020. godine u 09,00 sati. Svjedok se upozorava da ima pravo pročitati zapisnik ili zahtijevati da mu se isti pročita. Svjedok izjavi da je upozorenje razumio, da je zapisnik pročitao i da isti potpisuje. Saslušanje svjedoka završeno u 16,00 sati. Zapisničar Amela Husarić Muratović, svjedok A.J., Tužilac Danica Arapović Kovačević i Mirzeta Begić su se potpisali na ovom zapisniku. Tužiteljica: ročište koje je prekinuto dana 13.05.2020. godine se nastavlja dana 15.05.2020. godine u 09,00 sati. Konstatuje se da je osumnjičeni doveden u pratnji sudske policije sudova TK i to Topalović Marinka i Stjepanović Gorana. Na pitanje tužiteljice, a obzirom da ste izjavili, vezano za pucanje na G.R., da je B.K. donio pištolj vama, da ste vi predali J.T., da je Tanović predao momku, što se dogodilo s pištoljem, svjedok izjavi: po povratku iz Zavidovića, nakon tri

dana meni je A.H. rekao da su on i J.T., a nakon što je počinjeno to djelo i taj momak donio taj pištolj u stan, pištolj ostao u stanu, pa su A.H. i J.T. isjekli taj pištolj i bacili su dijelove na više mjesta van Tuzle. Inače, J.T. ima puno veza u policiji i među inspektorima i saznaju brzo, ima jednu djevojku koja stanuje na Sjenjaku, ima nekog cuku i ona je dobra sa J.T. i mislim da ona dosta toga njemu prenese. Na pitanje tužiteljice: da li zna odakle je B.K. nabavljao i kako oružje, svjedok izjavi: ne znam za ovo konkretno, ali znam da je ovo mislim iz Zvornika, neki Srbin, kada se krene za Karakaj, ispod nadvožnjaka i tu u sklopu ima kladionica i kafić i tu je B.K. od njega kupovao oružje, taj put sam ja lično vidio da je B.K. kupio dva pištolja i bio sam s njim, to je bio juni mjesec 2019. godine. Na pitanje tužiteljice: od kada se počeo družiti sa B.K., svjedok izjavi: ja sam po povratku iz Afganistana, u novembru mjesecu 2018. godine, onda sam dva mjeseca bio na psihijatriji, liječio sam se od traume koju sam imao u Afganistanu, to je bilo vezano za naplatu štete i tada sam vidio da nema nijednog druga koje sam imao, sve sam ih poslao u Afganistan. Onda sam slučajno, u nedostatku društva, počeo se družiti sa B.K. Inače je B.K. stalno bio u društvu sa J.T. i M.H., dok oni nisu pobjegli iz Bosne u julu mjesecu 2019. godine, jer su trebali na izdržavanje kazne, a vidio sam u njegovom društvu i A.B. Takođe bih istakao, a što sam propustio reći prošli put, da je B.K. u dva navrata išao sa Jatom, tim motorom žuti Kawasaki, da završi G.R. Međutim, u jednom tom pokušaju nije uspio, zato što je bila policija kod tih stepenica, a drugi put je krenuo i vidio je N.N.1, kako je prošao s motorom pored tih stepenica u Batvi i onda je on opet odustao. U oba navrata je htio da uradi dok je G.R. sjedio na stepenicama u Batvi, ispred pekare, a inače je u toj pekari radila neka djevojka koja je bila u vezi sa G.R.. Nakon toga, tužiteljica konstatuje da, a obzirom da je svjedok opisao osobu koja je došla iz Zenice, po nalogu J.T. i B.K., da se puca na G.R. i detaljno objasnio kako izgleda ta osoba, odakle je i kako bi mogao približnije objasniti, da se radi o osobi iz Zenice, rekao je da se radi o osobi koja je prijatelj od J.T., koja ima veze sa drogom i to radi drogu sa J.T. Ta grupa kojoj pripada taj momak je grupa koja je trebala da ubije S.G., pa je grupa pala zbog droge, prije na par dana nego što je S.G. izašao iz zatvora iz Zenice.

Svjedok: kada je u pitanju to pucanje na G.R., koje je trebalo da bude izvršeno od strane B.K. i Jate, dok je on sjedio na tim stepenicama u Batvi, ja ne znam ništa o tome, samo sam čuo od B.K., da su njih dvojica išli u dva navrata i oba puta odustali, ali sam kasnije čuo da je bilo neko pucanje, jer me I.E. nazvao i pitao „šta je to brate bilo na Ircu“. Ja sam rekao da ne znam, ali sam saznao da je pucano na tim stepenicama gdje je G.R. inače sjedio. Tužiteljica: Konstatuje se da se svjedoku daje na uvid fotoalbum kriminalno aktivnih lica sa područja ZE DO kantona, koje je tužiteljstvo pribavilo, a kako bi svjedok, obzirom da ne zna ime osobe koja je pucala na G.R. u mjesecu maju 2019. godine, izvršio prepoznavanje te osobe prema fotografijama. Konstatuje se da fotoalbum sadrži ukupno 13 fotografija, koje su označene rednim brojevima od 1 do 13, s tim što se na zadnjoj stranici fotoalbuma nalaze imena osoba označena rednim brojevima prema fotografijama, koji list će se otkaçiti od fotoalbuma, kako ne bi bio vidljiv svjedoku, a nakon ... (nerazumljivo 12:52:03) poslije će se prikopčati u fotoalbumu. Nakon toga svjedok pregleda fotografije i izjavljuje da je osoba iz Zenice koja je pucala na G.R., osoba koja se nalazi na fotografijama 8, 9, 10 i 11. Na pitanje tužiteljice: sa kojom vjerovatnoćom tvrdi da je to ta osoba, svjedok izjavi: skoro 100%, a kada bih ga vidio uživo još bih bolje mogao potvrditi, bez dileme, da je to ta osoba, dakle, i kosa i stas i sve je od tog momka kojeg sam ja lično odveo do Zavidovića, vidio u stanu kod A.H., odveo do stanice, otišao po njega kod mosta kod Merkura, a fotografija broj 9 pokazuje onako kako sam ja rekao, da je smotan, mršav, krakat...Svjedok: ... krakat, upravo takav, na ostalim fotografijama je kosa njegova, sve odgovara opisu kako sam prije i opisao. Na pitanje tužiteljice: da li poznaje lično A.I., vlasnika Merkura, a koji je stanovao u tom stanu, koji je A.H. koristio ona dva dana pripreme pucnjave na G.R.,svjedok izjavi: taj stan, koji je A.I. iznajmio i koristio, takođe je koristio i Edo, koji je radio u Sagitariusu, koji se inače stalno družu sa E.H. i A.H.. Ja ne znam ko je od njih dvojice iznajmio taj stan,

a stan je vlasništvo nekog od Jusića, samo znam da su taj stan koristili i A.I. i Edo Sagitarius. Na upit svjedoku: da li ima još nešto dodatno za izja..., dodati svojoj izjavi, da li je slušao glasno diktiranje i da li ima potrebe da pročita zapisnik ili da mu se isti pročita, svjedok izjavi: nemam ništa više dodati svojoj izjavi, ukoliko se eventualno sjetim još nekih detalja, ja ću se javiti u tužiteljstvo, da dopunim svoju izjavu, ne tražim da mi se čita zapisnik, jer sam slušao glasno diktiranje i nemam primjedbi za zapisnik.“

Takođe i svjedok I.H. je u svom iskazu naveo da od ranije poznaje A.K. koji ima porodičnu kuću na Kiseljaku, a na Planama ima kuću koja je podijeljena između njega i njegove sestre Fise i zeta Ipe koji se zove Alen kojem ne zna prezime. Sa Alenom se prestao na neki način družiti nakon što se Alen upetljao u kombinacije sa Husović Mirsadom i J.T. Naime, Alen je jedan čestit i pošten momak koji se možda nekada davno bavio prodajom droge, ali to više ne radi. Raketu je viđao da dolazi kod Alena u Plane, tačnije donosi robu, misli na drogu, Alenovom zetu Ipi koji se takođe zove Alen. Par puta je svjedok bio prisutan zajedno sa G.R. kada dođu kod A.K. u radionu, kada dođu neki ljudi i odu na vrata na spratu kuće gdje živi „Ipa“, gdje se zadrže par sekundi i prilično je siguran da i „Ipa“ prodaje drogu. Misli da je bio kraj septembra dal 29 ili 30, G.R. i svjedok su otišli do A.K. i to u njegovu porodičnu kuću na Kiseljaku sa namjerom da mu odvrne ventil sa česme, jer se on između ostalog i time bavi, ima radionicu, a usput su htjeli i da vidie kako mu je otac, jer je isti bio teško bolestan, a nakon par dana isti je preminuo tačnije dana 01.10.2019. godine. Tada su njih trojica sjeli ispred A.K. kuće, gdje su razgovarali i A.K. je sam započeo priču u smislu da osjeća potrebu da nešto kaže G.R., a što nije mogao reći u Planama gdje se nalazi „Ipa“, pa da ne bi on čuo, a i bojao se za svoju sigurnost ako to kaže. Tada su razgovarali prvo o „Ipi“ i to baš vezano za drogu koju mu donosi Raketa, a onda im je A.K. rekao da je jedne prilike bio u radioni u Planama kada je vidio da su „Ipi“ došli Husović Mirsad i J.T., te je A.K. tada čuo da su oni Ipi nudili da se završi nekog i da se taj neko ko se treba završiti radi u Domovini, a to završiti je u žargonu ubiti, svjedok navodi da je 100% siguran da se to dešavalo prije pucnjave na G.R., jer je A.K. već znao za ovo. Nakon toga, Husović i J.T. su ponovo dolazili kod Ipe i tada su mu ponudili da samo puca i rani tog nekog iz Domovine za 6.000 Eura, a nakon toga se desila pucnjava na G.R. i tada je A.K. bilo jasno da je ta likvidacija ili ranjavanje bila u stvari usmjerena na G.R., nakon što su otišli Husović i J.T. i kada je njegova sestra bila sama, A.K. se popeo u kuću i rekao joj da joj ne trebaju ti ljudi u životu, na šta je ona rekla da su oni ponudili Ipi 6.000 Eura, ne da ubije nego da rani nekog ko radi u Domovini, a A.K. joj je na to rekao „Nemojte se zajebavat imaćete problema do kraja života“, a onda je ona rekla A.K. da su Husović i J.T. prvo Ipi predlagali da ubije tog nekog, a onda su kasnije ponovno došli i tražili da rani tog nekog.

Svjedok N.N.1 je u svom iskazu na glavnom pretresu naveo da G.R. poznaje i sa istim se druži od 10. marta 2019. godine (taj dan mu je rođendan zato se sjeća datuma), da prije nisu bili u dobrim odnosima, kad su ga pokušali ubit, došli su G.R. i B.N. da se vidi s njim, jednostavno htjeli su da se druže iako prije nisu bili dobri i to je to. vezano za 18.05.2019. godine i kada je pucano na G.R. Vezano za navedeni događaj svjedok je naveo da je tu noć bio sa svojom zaručnicom kada ga je ujutru oko jedan ili dva sata B.N. javio da su pucali na G.R. Nakon toga je odmah otišao na UKC kako bi vidio G.R.. Pretpostavljali su da su to B.K. i ta ekipa. Međutim, G.R. mu je rekao da je to A.H., jer je taj A.H. dan, dva, tri prije non stop objavljujivo slike s njima, uz neke poruke „tako te dječije gluposti“, a oni su znali da je taj mali povodljiv (svjedok misli na A.H.) da hoće uradit sve za njih i da je on momak koji nema cilj u životu, i da će otić pucat tek tako. Tako da su samo na njega asocijali, G.R. je opisao tu osobu da je malo brada u tom trenutku da je vidio bradu, prema njegovom opisu su mislili da je A.H., da je to G.R. pretpostavljao. Dalje je naveo da su B.N. i G.R. imali s tom grupom probleme zbog druženja s njim, da su od početka druženja počeli dobijati razne prijete, dok prije toga nisu imali ništa s njima, čak su i bili dobri s njima družili su se

nekad davno. Prilikom unakrsnog ispitivanja svjedok je potvrdio kao tačne svoje navode iz iskaza koji je dao u istrazi „U tom momentu mi G.R. nije rekao, nije rekao ko je pucao na njega ali mi je detaljno opisao lik i onda je naknadno kada su ga izveli skroz da popričamo rekao da je na njega pucao A.H. zvani „F.“, a ja sam se onda sjetio da je neposredno prije pucnjave na G.R. B.K. se slikao sa A.H. i ta slika je objavljena na instagamu a objavio ju je A.H. na storiju uz objavu „miševi mislite da smo se smirili, a ustvari smo se uznemirili“.

Navode svjedoka N.N.1 potvrdio je svjedok B.N. koji je na iste okolnosti naveo da G.R. poznaje 10 godina, da su zajedno radili na obezbjeđenju objekata između ostalog i Domovine u Tuzli, a da N.N.1 poznaje preko G.R. od 2019 godine kada su počeli da se druže s njim. Da se G.R. počeo družiti sa N.N.1 nakon što je Tobudić Amir pokušao ubiti N.N.1, da on nije bio nikada dobar sa Kabilović Berizom ali da mu je poznato da je G.R. bio u dobrim odnosima sa Berizom sve dok se nije počeo družiti sa N.N.1 nakon čega mu je B.K. prijeto, zato što je N.N.1 blizak M.H. zv. „M.Š.“ Svjedok je naveo da mu je poznato da od 2008 godine postoje suprotne grupe između kojih je postojala netrpeljivost. Da mu je G.R. govorio da je primijetio da ga prati auto Audi Q 7 bijele boje. Da je te večeri kada se desio kritični događaj odnosno to jutro oko dva pola tri nakon posla u Domovini krenuo za Banoviće svojim autom tad onaj Golfom V, a G.R. svojoj kući na ... je otišao sa Pasatom V. Kada je došao već u Živinice zvao ga je G.R. i odmah mu rekao da se vrati da su ga pokušali ubiti, da su ga ranili i da ga otac R.R.1 vozi na UKC. kada je stigao na UKC G.R. je već bio na operacijskom stolu tamo unutra i poslije kad je to završeno rekao mu je „eto vidi brate šta su mi uradili B.K., al' eto hvala bogu ostao sam živ“. Da je G.R. pretpostavljao, da je na njega pucao A.H. zv. „F.“, jer on je jedini tad bio na slobodi od tih B.K. vojnika koje su oni poznavali. Svjedok je rekao da je to lice bilo maskirano, da je malo vidio lice, da pretpostavlja da je to A.H. zato što se A.H. „F.“ družio u zadnje vrijeme s B.K. najviše, bile su slike s nekim oružjem, puškama, pištoljima tako, tako da je on otprilike mislio, pretpostavljao je da je on. Potvrdio je da su tačni njegovi navodi iz istrage „U momentu kada sam došao na gradinu G.R. su već operisali, zbog čega sam ja čekao u bolnici dok se ne završi operacija, a nakon što se završila operacija poslije neki sat vremena sam vidio G.R. s kojim sam kratko razgovarao, te mi je tada rekao da je upuca, da mu je to lice poznato, da je vidio lice. Međutim s obzirom da smo kratko razgovarali, jer su G.R. morali odvesti u sobu, G.R. me nedugo zatim iz sobe pozvao putem telefona i rekao mi da je na njega pucao A.H. kojeg on i ja od ranije poznajemo.“ Dalje je naveo da optuženog ne poznaje i da istog nikada ranije nije vidio.

Dakle, iz navedenih dokaza nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke i vještaka za balistička i mehanoskopska vještačenja samo proizilazi da je G.R. iz pištolja NN marke iz kojeg je ispaljeno više metaka call 9 x 19 mm od kojih je jedan metak istog pogodio u predio butine lijeve noge zadobio strelne povrede tipa ustrela sa ulaznim otvorom u koži stražnje strane srednje trećine lijeve natkoljenice, promjera oko 4 mm koja se nastavlja u ustrelni kanal završavajući se u mišiću kao lake tjelesne povrede, ali ne i da je optuženi E.A. izvršioc ovog krivičnog djela.

Iskaze svjedoka N.N.1, I.H., B.N. i R.R.1 sud je prihvatio, međutim, kako svjedoci nemaju neposredna saznanja o krivičnom događaju i kako su prenijeli ovom sudu da im je G.R. rekao da je osoba koja je pucala na njega A.H., a obzirom da nisu imali konkretnijih informacija, sud nalazi da isti ne utiču na razjašnjenje bitnih činjenica u ovom postupku, odnosno na razjašnjenje subjektivnih i objektivnih činjenica bitnih za ovaj postupak, kako na činjenice koje se tiču samog utvrđenja okolnosti izvršenja krivičnog djela pokušaj ubistva koje se optuženom stavlja na teret, tako ni ostalih okolnosti, a koje su neophodne za razjašnjenje, to ih je sud ocijenio irelevantnim.

Na osnovu iskaza ovih svjedoka, koji nisu bili očevidci događaja, nije se moglo utvrditi koja je osoba počinila inkriminisane radnje iz optužnice, koje su navedene i u izreci ove presude, odnosno postavlja se spornim da li je to počinio optuženi E.A.

Iskaz svjedokinje Lj.R. sud prihvata kao vjerodostojan, ali istom ne daje značaja, obzirom da ničim ne utiče na razjašnjenje bitnih činjenica u ovom postupku.

Iako iskazi svjedoka G.R. i A.J. dovode optuženog E.A. u vezu sa radnjama izvršenja pokušaja ubistva koje je počinjeno u odnosu na G.R., njihovi iskazi nisu jasni i određeni i u nekim djelovima se ne podudaraju, već su protivrječni, tako da njihovi iskazi od strane ovog suda nisu mogli biti u cijelosti prihvaćeni vjerodostojnim u mjeri da bi se na istima zasnovala utvrđenja u pogledu radnji izvršenja, koje se i na način kako se to optuženom stavlja na teret. Prije svega, ovaj sud je cijenio okolnost da iskazi pomenutih svjedoka nisu potvrđeni niti jednim objektivnim dokazom materijalne prirode, niti subjektivnim-iskazima svjedoka.

Naime iz zapisnika o prepoznavanju osoba MUP-a Sektor krim policije Tuzla broj 08-06/3-1-04.3-1041/19 od 19.05.2020. godine i iz fotodokumentacije prepoznavanja MUP-a TK koje je izvršeno 19.05.2020. godine od strane svjedoka A.J., koji nije očevidac samog toka inkriminisanog događaja i da njegova percepcija i spoznaja činjenica i okolnosti od značaja za predmetni inkriminisan događaj se završava u trenutku kada je sa vozilom dovezao optuženog u blizinu kuće roditelja oštećenog G.R. – kod autobuske stanice i ponovo počinje nakon što je optuženi ušao u vozilo kod Merkurove zgrade gdje je prethodno i dogovoreno da optuženog čekaju proizilazi da je lice pod rednim brojem 2. i 4. – E.A. u dvije varijante izvršenog prepoznavanja znatno višeg rasta u odnosu na opis koji je u svom iskazu dao oštećeni G.R. koji je opisao lice nižeg rasta, mršavije, da je imao crnu kapuljaču na glavi, za koje misli da je imao crnu duksericu s tim što nije baš siguran oko boje, ali zna da je bila tamna i tada sam vidio lice iz profila i prepoznao da se radi o osobi koju sam ranije poznavao i to je A.H.“, iz čega, proizilazi da oštećeni jasno opisuje osobu koju je vidio, te prepoznaje lice iz profila koje od ranije poznaje, te isto označava imenom i prezimenom.

Prilikom donošenja odluke o glavnoj stvari, sud je cijenio iskaz oštećenog G.R. , datog pred ovim sudom, u kome je isti naveo, između ostalog, da je pretpostavio da je na njega pucao A.H. i da je on u istrazi tako naveo zbog stanja šoka u kojem se tada nalazio, da je on samo sugerisao službenicima policije kojima je davao izjavi da provjere B.K. vojnike koji su na slobodi i da prema onome što je on prepoznao to bi mogao biti A.H, koje navode sud nije prihvatio kao tačne, jer je svjedok u svom iskazu između ostalog naveo da zbog nesuglasica i prijetnji koje su dolazile od B.K. počev od dana 13.03.2019. godine, kada mu je putem društvene mreže uputio prijeteću poruku, prilikom povratka sa posla kući u kasnim večernjim satima ispoljavao dodatnu obazrivost, zbog čega je, kako navodi, u posljednje vrijeme više boravio u roditeljskoj kući kada se kasno vraćao i ulazio u zgradu uvijek je bilo opasno, pa je radi svoje sigurnosti odlučio da odlazi kod roditelja, pa je i kritične večeri, kako to navodi, nakon što je izašao iz vozila na parking u udaljenom desetak metara od ulazne kapije njegovih roditelja, dobro pogledao okolinu oko sebe „da li ima bilo gdje koga“, što sve ovo ukazuje da je oštećeni u određenom stepenu očekivao i bio pripremljen na mogućnost ugrožavanja njegove sigurnosti, pa je u tim okolnostima i nivo njegovog iznenađenja, a time i straha i šoka koji svjedok navodi, svakako morao biti manji od straha i šoka koji bi se razvio u okolnostima da oštećeni napad ni u kom slučaju nije očekivao i da je usljed toga u datim okolnostima inkriminisanog događaja bio iznenađen. Slijedom iznesenog neprihvatljivo je da oštećeni u takvoj situaciji nije mogao sa sigurnošću utvrditi ko je lice koje je pokušalo da ga ubije. Naprotiv, dinamika događaja koju oštećeni detaljno opisuje u svom iskazu (po ulasku u dvorište čuo je na glavnoj cesti ubrzane korake i istog

momenta pored lijevog uha je osjetio zujanje metka i miris baruta, zatim da poslije toga ta osoba ispaljuje pet metaka, te da je potom napravila pauzu od dvije sekunde, te da ponovo ispaljuje jedan metak u njegovom pravcu koji ga pogađa u lijevu nogu), dao je i detaljan opis izgleda lica i odjeće u koju je napadač bio odjeven, te konačno zapažanje od strane oštećenog profila lica osobe koja ga je izvršila pucanje, kao i njegovo nepokolebljivo izjašnjenje da je prepoznao A.H, upravo ukazuju da je oštećeni G.R tokom inkriminisanog događaja imao potrebne perceptivne sposobnosti čiji kvalitet nije značajnije redukovan ni usljed straha i šoka koji svjedok spominje kao razlog zašto je naveo da je A.H. pucao na njega, da ni u jednom momentu nije posumnjao u identitet napadača i da je bolje opisao napadača i njegovo ponašanje nakon izvršenog djela od svjedoka A.J. koji nije ni bio očevidac.

Nasuprot iskazu oštećenog G.R svjedok A.J. opisuje osobu na drugačiji način i to: visok, mršav, crn, crne kose, češljao je kosu prema gore bez razdjeljka, kosa je bila malo gušća, možda jedno 2 centimetra dužine, nije imao bradu, nos mu je bio malo veći i tubast, bio je tamnije puti, ali crven u licu. U kontekstu prednjih isticanja ovo vijeće zaključuje da oštećeni G.R. i svjedok A.J. nisu, izvršioca krivičnog djela, opisali na sličan način, da je oštećeni opisao izvršioca krivičnog djela te ga identifikovao imenom i prezimenom, te opisao način njegovog ponašanja nakon izvršenja krivičnog djela, a što je potvrđeno video zapisima na kojima je vidljiv izvršilac krivičnog djela, a koje je u apsolutnoj suprotnosti sa iskazom svjedoka A.J. Konkretizujući različitost u iskazu svjedoka oštećenog G.R. i svjedoka A.J. koje je sud ranije interpretirao, te navodi da je oštećeni izjavio kako je primijetio da je A.H. moglo bi se reći lagano odšetao od mjesta gdje je pucao na njega, on je tako hladnokrvno hodao bez imalo panike i da je shvatio da je htio da ga ubije. Svjedok A.J. osim opisa (o kome je prethodno bilo riječi) navodi da je izvršilac na sebi imao donji dio trenerke, te da je nakon izvršenog krivičnog djela (kada opisuje njihov ponovni susret) „on je utrčao sa pištoljem u ruci, a pištolj je bio u kesi, ja sam ga odvezao ponovo do A.I. zgrade i taj momak i A.H. su izašli iz auta“, te „ja sam mislio da ovaj nema šanse da istrči a on je došao prije nas na dogovoreno mjesto“ koji navodi su u suprotnosti Izvještaju Agencije za forenzička ispitivanja (koja je provela vještačenje video snimaka) od 12.08.2019. godine u kojem je na strani 5. pod tačkom 5. opisana osoba koja je na snimku identifikovana kao osoba koja na sebi ima trenerku sa bijelim linijama sa strane, kačketom i kapuljačom od dukserice, s tim što na prednjem dijelu gornjeg odjevnog predmeta na sebi ima plavi karirani dezen, odnosno što asocira na plavu boju, da isti na sebi ima crne patike sa bijelim đonom, da se isti okreće više puta prema nazad, te da se, dovođenjem u vezu iskaza oštećenog G.R. i predmetnog Izvještaja o vještačenju koje je identifikovao lica na video nadzoru, može zaključiti da je riječ o osobi koju je vidio i prepoznao oštećeni, te da i opis oštećenog da se isti „lagano odšetao“ također odgovara snimcima iz kojih nije vidljivo da izvršilac krivičnog djela trčeći bježi sa lica mjesta, pa je slijedom toga netačan navod svjedoka A.J. koji je izjavio da je izvršilac krivičnog djela trčao obzirom da isti ne odgovara rezultatima dobivenim provedenim vještačenjima video nadzora.

Proturječnost iskaza odnosi se na opis lica koje je izvršilo predmetno krivično djelo, zbog čega je njeno pravilno prevazilaženje od centralnog značaja u predmetnom odlučivanju. Za uspješno rješavanje ovog pitanja također je od značaja okolnost da je svjedok G.R. očevidac i u svojstvu oštećenog neposredni učesnik inkriminisanog događaja, a da je svjedok A.J. (prema njegovom kazivanju) samo neposredni učesnik pripremnih radnji koje su prethodile izvršenju predmetnog krivičnog djela (izjavio je da je izvršioca krivičnog djela dovezao iz stana koji je koristio A.H. u blizinu kuće roditelja oštećenog G.R. u kojoj je u posljednje vrijeme boravio i oštećeni, te je istog nakon događaja sa vozilom sačekao u blizini mosta kod Merkur zgrade i ponovo sa A.H. prevezao do stana u kome je optuženi prethodno boravio), te je na osnovu tada ostvarenih kontakata sa tim licem dana 19.05.2020. godine u

MUP-u TK izvršio njegovo prepoznavanje i s tim u vezi je sačinjen zapisnik i prateća fotodokumentacija od strane službenika policije.

Međutim, kada se ovakvi navodi oštećenog dovedu u vezu sa protivrječnim iskazom svjedoka A.J. (kome je odlukom glavnog tužioca Kantonalnog tužilaštva u Tuzli dat imunitet od krivičnog gonjenja prije nego što je dao svoj iskaz u Kantonalnom tužilaštvu dana 13.05.2020. godine i 15.05.2020.godine) koji sud nije mogao dovesti u vezu niti sa jednim dokazom prethodno analiziranim, i sa izvještajem o vještačenju Agencije za forenzička ispitivanja i vještačenja vještaka Šmunović Davora od 12.08.2019. godine, kao i sačinjene fotodokumentacije u prilogu nalaza, a posebno na temelju video snimka sa nadzorne kamere „BH Pošta“ od 07.06.2019. godine broj CHO 120190518015844 MP4 na kojem je utvrđeno da se na video snimku u 02:00:20 desno od table BH Pošte vidi osoba koja pretrčava ulicu sa kojeg video nadzora su izdvojene fotografije 3 i 3 a, da je sa nadzorne kamere Elektro distribucije Direkcija navedeno na strani 5. izvještaja utvrđeno da se na video snimku u 02:09:45 vidi reklama na kojoj je ispisan Market „Klas“ pored koje normalnim hodom prelazi osoba koja na sebi ima trenerku sa bijelim linijama sa strane, sa kačketom i kapuljačom preko kačketa, sa kojeg video nadzora su izdvojene fotografije 2,3,4, 5 i 6, te fotografije 2 a, 3 a, 4 a, 5 a i 6 a), da iz izvještaja Agencije za forenzička ispitivanja i vještačenja vještaka Šmunović Davora proizlazi da putem postojećeg softverskog uređaja nije moguće utvrditi visinu i konstituciju osobe koja pretrčava ulicu kod BH Pošte, niti osobe koja se normalnim hodom kreće pored reklame na kojoj je ispisan market „Klas“, te imajući u vidu iskaz G.R. kao jedinog očevica događaja koji je u svom iskazu naveo da je zbog nesuglasica i prijetnji koje su dolazile od strane B.K. počev od 13.03.2019. godine kada mu je putem društvene mreže uputio prijeteću poruku, kritične prilike prilikom povratka s posla kući u kasnim večernjim satima, nakon što je izašao iz vozila na parking udaljeno 10-tak metara od ulazne kapije kuće njegovih roditelja, prethodno dobro pogledao okolinu oko sebe da li ima nekoga, te je čuo ubrzane korake i istog momenta je pored lijevog uha osjetio zujanje metka i miris baruta, zatim poslije ta osoba ispaljuje pet metaka, te da je potom napravila pauzu dvije sekunde i da ponovo ispaljuje jedan metak u njegovom pravcu koji ga je pogodio u nogu, dajući detaljan opis izgleda lica i odjeće u koju je napadač bio odjeven i njegovo zapažanje profila lica koje je izvršilo pucanje i njegovo decidno jasno izjašnjenje da je prepoznao A.H., to ovaj sud nalazi da na temelju gore navedenih dokaza na osnovu pomenutih protivrječnih iskaza svjedoka G.R. i A.J. nije se moglo utvrditi koja je osoba počinila inkriminisane radnje iz optužnice, koje su navedene i u izreci ove presude, odnosno sporno je da li je to počinio optuženi E.A.

U odnosu na sljedeće dokaze optužbe: kada su u pitanju izdvojene fotografije vozila kao rezultat izvršenog pregleda i analize video snimaka Iz nalaza i mišljenja Agencije za forenzička ispitivanja i vještačenja, vještaka Davora Šimunovića, od 12.08.2019. godine, provedeno je vještačenje na način da je izvršen pregled i analiza video snimaka i iz istih je izvršeno izdvajanje fotografija i to hronološki prikaz za traženi datum sa video nadzora BH Pošta, izdvojene i uvećane fotografije vozila sa video nadzora TC Robot; fotodokumentacija koja predstavlja hronološki prikaz sa video nadzora TC Bingo City Centar i izdvojene i uvećane fotografije, hronološki prikaz za traženi datum sa video nadzora Euroherc, izdvojene i uvećane fotografije i sa videonadzora Elektro distribucija. Povodom vještačenja video zapisa, koji su skinuti sa nadzornih kamera, proizilazi da je prilikom vještačenja video snimaka korištena metoda poboljšanja/filtriranja video snimka, te je na video snimku djelimično poboljšan kvalitet, te je izvršeno izdvajanje fotografija od kojih je sačinjena fotodokumentacija koja predstavlja izdvojene i uvećane fotografije vozila sa video snimaka i koja je predstavljena kroz 5 fajlova fotografija, fotografija koji predstavljaju hronološki prikaz kretanja vozila (u odnosu na kretanje osoba sud se ranije očitovao), za koje dokaze kada su u pitanju fotografije vozila, ovaj sud je ocijenio da nisu relevantni, dakle, nisu od

uticaja na utvrđeno činjenično stanje obzirom da se nijedno vozilo nije moglo identifikovati ni ko je upravljao vozilom, niti tablice da bi se eventualno utvrdilo kome to vozilo pripada

Odbrana je osporila da je optuženi E.A. u vrijeme izvršenja djela bio u Tuzli, navodeći da se u to vrijeme nalazio na području Busovače, Travnika, Bugojna, a na te okolnosti su saslušani svjedoci odbrane A.A.1, I.Ć i I.O.

Prema iskazu svjedoka A.A.1, I.Ć i I.O. proizilazi da se E.A. dana 17 na 18.05.2019.godine nalazio na području Travnika, Busovače i Bugojna zbog slavlja rođenja djeteta A.A.1. Da se, I.Ć vanbračna supruga od A.A.1 porodila 17.05.2019. godine (izvod iz matične knjige rođenih za M.Ć.) i da su tokom čitavog dana putem telefona i video poziva kontaktirali sa optuženim E.A., kako ona, tako i njen vanbračni suprug A.A.1, da su ostvarivali telefonske kontakte optuženi i A.A.1., kao i I.Ć potvrdio je i svjedok I.O. koji je cijelu noć hodao sa E.A., odnosno zajedno s njim slavio rođenje malodobne I.Ć.

Dakle, iz iskaza svjedoka A.A.1, I.Ć i I.O. proizilazi da su optuženi u vrijeme izvršenja krivičnog djela bili na području Busovače, Travnika i Bugojna. Međutim, iskazi ovih svjedoka s jedne strane nisu precizni niti određeni, što se odnosi na iskaze A.A.1 i I.Ć. koji su se nalazili u bolnici u Njemačkoj gdje se I.Ć. porodila, budući da su davali samo mogućnost da su optuženog vidjeli taj dan na videopoziv putem mobilnih telefona, kako navode da su se sa istim čuli dvadeset puta (prema kazivanju I.Ć.) dok se svjedok I.O. na upit tužiteljice je li tačno da se ne sjeća datuma kad su bili isti odgovorio da se ne sjeća tačno datuma, zna da je bilo negdje sredinom maja, što je potpuno neodređeno, pa kao takvi nisu ni mogli poslužiti utvrđenju da su kritične prilike optuženi bili u Busovači, Travniku i Bugojnu. Ovaj sud takve iskaze nije mogao prihvatiti vjerodostojnim niti dakle da oni na pouzdan način potvrđuju alibi optuženog E.A., da je u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio sa I.O. i slavio rođenje kćerke A.A.1 na području Busovače, Bugojna i Travnika u vrijeme izvršenja krivičnog djela.

Na kraju, ovaj sud je po zakonu dužan savjesno ocijeniti svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima i temeljem takve ocjene izvesti zaključak da li je neka činjenica dokazana i sukladno ovom načelu sud je u obvezi donijeti oslobađajuću presudu ne samo kada je dokazana nevinost optuženog, već i onda kada nije dokazana krivnja optuženog, tako da se svaka sumnja u postojanje neke pravno relevantne činjenice mora odraziti u korist optuženog. Slijedom navedenog, činjenice in peius optuženog moraju se sa sigurnošću utvrditi, a polazeći od odredbe člana 3. stav 2. ZKP F BiH u slučaju kada je neka odlučna činjenica utvrđena samo sa vjerovatnošću, a ne sa potpunom izvjesnošću, sud je dužan postupiti u skladu s principom „in dubio pro reo“, jer se činjenice koje padaju na teret optuženom mogu uzeti da postoje samo ako su sa potpunom izvjesnošću dokazane, a ukoliko se pojave kao moguće, dakle sumnjive, moraju se uzeti da one ne postoje. U konkretnom slučaju, ovaj sud je postupio u skladu s načelom iz člana 3. stav 2. ZKP F BiH kojim je propisano da se svatko smatra nevinim za kazneno djelo dok se pravomoćnom presudom suda ne utvrdi njegova krivnja, kao i odredbu člana 6. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda, slijedom čega je ovaj sud, imajući u vidu sve provedene dokaze, zaključio da nije dokazano da je optuženi E.A. pokušao usmrtniti G.R.

Iako provedenim dokazima odbrane nije utvrđeno da se optuženi u sporno vrijeme nalazio na području Busovače, Travnika i Bugojna, imajući u vidu da iz iskaza svjedoka G.R. i A.J., te svjedoka N.N.1, I.H., B.N., R.R.1 Lj.R., ne proizilazi da je optuženi izvršilac ovog krivičnog djela, da iz pismenih nalaza i mišljenja o provedenim vještačenjima o kojima su svjedočili vještaci Prof. dr. Zdenko Cirhlaž, Almir Ramić i Davor Šimunović kao i iz materijalnih dokaza ne proizilaze činjenice koje dovode u vezu optuženog kao izvršioca

ovog krivičnog djela, ovaj sud je našao da provedenim dokazima nije dokazano da je optuženi E.A. učinio krivično djelo ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ F BiH, pa ga je sud na osnovu člana 299. tačka c) ZKP F BiH, oslobodio od optužbe.

Sud je cijenio i ostale navode stranaka i branioca optuženog iznesene tokom ovog postupka, ali iste nije posebno obrazlagao, jer isti nisu od značaja za drugačiju odluku suda, a što korespondira sa stavom Ustavnog suda Bosne i Hercegovine iznesenog u Odluci o dopustivosti i meritumu broj AP 2672/09 od 18.09.2012. godine, u kome se, između ostalog navodi, da član 6. stav 1. Europske konvencije ne predviđa da redovni sud ispituje sve argumente koje su strane izložile tokom postupka, nego samo argumente koje sud smatra relevantnim, te da sud mora uzeti u obzir argumente strana u postupku, ali oni ne moraju svi biti izneseni u obrazloženju presude.

Imajući u vidu da je optuženi oslobođen od optužbe, to je sud temeljem člana 203. stav 1. ZKP F BiH odlučio da troškovi krivičnog postupka u ovom dijelu padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda.

Oštećeni G.R., u smislu člana 212. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine upućen je da imovinskopravni zahtjev može ostvarivati u parničnom postupku

Zapisničar
Karmela Saračić,s.r.

Predsjednica vijeća
Merima Gutić, mr. iur.,s.r.

POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine, u roku od 15 dana od dana prijema prijepisa presude.